

Яка податкова звітність отримує ознаку «Історія подання» та в яких випадках подається податкова декларація в електронному (паперовому) вигляді з ознакою «Звітна», «Нова звітна», «Уточнююча»?

ЗІР, категорія 135.02

Відповідно до п. 49.1 ст. 49 Податкового кодексу України від 02 грудня 2010 року № 2755-VI із змінами та доповненнями (далі – ПКУ) податкова декларація подається за звітний період в установлені ПКУ строки контролюючому органу, в якому перебуває на обліку платник податків.

Згідно з абзацами першим та другим п. 50.1 ст. 50 ПКУ у разі якщо у майбутніх податкових періодах (з урахуванням строків давності, визначених ст. 102 ПКУ) платник податків самостійно (у тому числі за результатами електронної перевірки) виявляє помилки, що містяться у раніше поданій ним податковій декларації (крім обмежень, визначених ст. 50 ПКУ), він зобов'язаний надіслати уточнюючий розрахунок до такої податкової декларації за формою чинного на час подання уточнюючого розрахунку.

Платник податків має право не подавати такий розрахунок, якщо відповідні уточнені показники зазначаються ним у складі податкової декларації за будь-який наступний податковий період, протягом якого такі помилки були самостійно (у тому числі за результатами електронної перевірки) виявлені.

Якщо після подачі декларації за звітний період платник податків подає нову декларацію з виправленими показниками до закінчення граничного строку подання декларації за такий самий звітний період або подає у наступних податкових періодах уточнюючу декларацію внаслідок виконання вимог пункту 169.4 статті 169 цього Кодексу, то штрафи, визначені у цьому пункті, не застосовуються (абзац шостий п. 50.1 ст. 50 ПКУ).

Пунктом 1 глави 1 розділу IV Порядку ведення органами Державної фіскальної служби України оперативного обліку податків і зборів, митних та інших платежів до бюджетів, єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 07.04.2016 № 422, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 20 травня 2016 р. за № 751/28881 (далі – Порядок № 422), визначено, що первинні показники, що відображаються в підсистемі, яка забезпечує обробку податкової звітності та платежів, є показниками форм податкової звітності (далі – Звітні документи).

Відповідно до п. 4 глави 4 розд. IV Порядку № 422 якщо після подання Звітного документа платник податків подає до граничного строку подання новий Звітний документ із виправленими показниками, поданий раніше Звітний документ стає недіючим та отримує ознаку стану обробки «Історія подання».

Дані Звітного документа, який отримує ознаку стану обробки «Історія подання», після настання граничного строку сплати грошового зобов'язання за таким Звітним документом виключаються з інтегрованої картки платника. Вказане виключення проводиться датою отримання такої ознаки стану обробки та з використанням відповідних облікових показників (операцій).

Крім того, ознаку стану обробки «Історія подання» отримують звітні документи, для яких відповідальними за адміністрування відповідного податку підрозділами проводяться нарахування у ручному режимі (крім ПДВ) (наприклад, якщо відповідно до п. 46.4 ст. 46 ПКУ платник податків подає разом з таким Звітним документом доповнення, складені за довільною формою (податковий компроміс, введення у зв'язку з податковою реформою нових податків тощо)).

Враховуючи зазначене податкова декларація подається з ознакою:

- «Звітна» – за відповідний базовий звітний (податковий) період у встановлені ст. 49 ПКУ строки для такого подання або з порушенням термінів подання;
- «Нова звітна» – до закінчення граничного строку подання декларації за такий самий звітний період з виправленими показниками після поданої податкової декларації з ознакою «Звітна»;
- «Уточнююча» – після граничного терміну подання декларації за такий самий звітний період (з урахуванням строків давності) при виправленні показників поданої податкової декларації.